

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ “ЮРИДИЧНА
АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО”

**ІНДИВІДУАЛЬНА РОБОТА
СТУДЕНТІВ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
“ПОЛІТОЛОГІЯ”**

Харків
2012

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ “ЮРИДИЧНА
АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО”**

**ІНДИВІДУАЛЬНА РОБОТА
СТУДЕНТІВ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
“ПОЛІТОЛОГІЯ”**

(галузі знань: 0304 “Право”,
0302 “Міжнародні відносини”;
освітньо-кваліфікаційний рівень “Бакалавр”;
напрями підготовки: 6.030401 “Правознавство”,
6.030202 “Міжнародне право”)

методичні поради та завдання

для студентів III курсу
денних факультетів

**Харків
2012**

Індивідуальна робота студентів з навчальної дисципліни “Політологія” (галузі знань: 0304 “Право,” 0302 “Міжнародні відносини”; освітньо-кваліфікаційний рівень “Бакалавр”; напрями підготовки: 6.030401 “Правознавство”, 6.030202 “Міжнародне право”) методичні поради та завдання для студентів III курсу денних факультетів / уклад.: М. П. Требін, О. М. Сахань, Г. Ю. Васильєв та ін. – Х. : Нац. ун-т “Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого”, 2012. – 22 с.

У к л а д а ч і: М. П. Требін,
О. М. Сахань,
Г. Ю. Васильєв,
Л. М. Герасіна,
В. Я. Зимогляд,
І. О. Поліщук

*Рекомендовано до видання редакційно-видавничою радою
університету (протокол № 5 від 27.07.2012 р.)*

1. ВСТУП

Приєднання України до Болонської угоди суттєво змінює парадигму сучасної освіти, коли значна увага приділяється самостійній роботі студентів. Процес навчання в цих умовах набуває особистісно-орієнтованого характеру, в якому індивідуальна робота студента має величезне значення, тому що вона сприяє глибокому засвоєнню навчального матеріалу, формуванню креативності мислення.

Мета індивідуальної роботи з політології – самостійне вивчення окремих проблем навчальної дисципліни, систематизація, поглиблення, узагальнення, закріплення та практичне застосування отриманих знань з певної теми курсу та розвиток евристичних здібностей.

Індивідуальна робота з політології є видом позааудиторної самостійної роботи студента науково-дослідницького характеру, що здійснюється у формі виконання індивідуального науково-дослідного завдання (надалі ІНДЗ). За змістом ІНДЗ – це завершена теоретична та практична робота в межах навчальної програми курсу, що здійснюється на основі знань, умінь і навичок, одержаних у процесі лекційних, семінарських занять, і висвітлює окрему політологічну проблему.

2. ЗАГАЛЬНІ МЕТОДИЧНІ ПОРАДИ

Відповідно до “Положення про організацію навчального процесу в кредитно-модульній системі підготовки фахівців” індивідуальна робота студентів з політології включає:

- анотування прочитаної додаткової літератури;
- написання етюдів, есе, рефератів;
- складання термінологічних словників (тезауруса);
- бібліографічний опис літератури.

Зазначені види індивідуальної роботи виконуються письмово, тому мають відповідати вимогам наукової роботи: слідування правилам цитування з обов’язковим посиланням на автора; адекватність переказу точки зору того чи іншого автора, його поглядів, ідей, висунених проблем і положень; достовірність посилань тощо.

Оформлення роботи має бути таким:

а) перша сторінка є титульною, не нумерується і не входить у загальну кількість сторінок (зразок наведено нижче, див. дод. 1 на с. 17);

б) текст друкується з одного боку стандартного аркуша через 1,5 інтервали з полями не менше 3 см зліва, 1,5 см справа, 2 см зверху і знизу. У рядку має бути не більше 65 символів (з урахуванням літер, інтервалів, розділових знаків); шрифт – Times New Roman, 14. Кількість рядків на сторінці не повинна перевищувати 30;

в) посилання на авторів робіт, що цитуються, указуються в тексті у квадратних дужках, наприклад [1, с. 3], де перша цифра означає порядковий номер джерела зі списку, друга – сторінку;

г) список літератури, яка вивчається й цитується, складається з нумерацією відповідно до порядку її використання або в алфавітному порядку (приклади оформлення бібліографічного опису у списку літератури наведені в дод. 2 на с. 18);

д) на останній сторінці списку літератури автор ставить дату і свій підпис;

е) робота має бути написана грамотно, літературною

мовою та ретельно вичитаною;

є) надається на папері та електронному носії.

Вибір студентом ІНДЗ відбувається за погодженням з кафедрою на початку навчального семестру. Організацію, контроль та оцінювання якості виконання індивідуальної роботи студентів здійснює науковий керівник, закріплений кафедрою за академічною групою.

ІНДЗ подається викладачу не пізніше двох тижнів до закінчення навчальних занять з політології, можливий захист шляхом усного звіту студента про виконану роботу (до 5 хв).

Предметом оцінювання індивідуального завдання є виконана студентом письмова робота. За рішенням керівника ІНДЗ можливе обговорення в межах академічної групи основних результатів індивідуальної роботи.

Як індивідуальна може бути зарахована робота у студентському науковому гуртку (проблемній групі) з політології, участь у наукових конференціях (з опублікуванням тез), конкурсах, олімпіадах.

За виконання індивідуальної роботи студент одержує до **10 балів** – відповідно до якості виконаної роботи.

Розподіл балів, присвоюваних студентам з навчальної дисципліни “Політологія”

Модуль 1 (семинарські заняття та поточне тестування)		Модуль 2 (індивідуальна робота)	Підсумковий іспит	Сума балів
ЗМ 1	ЗМ 2	10	50	100
20	20			

3. ТЕМАТИКА ІНДИВІДУАЛЬНИХ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКИХ ЗАВДАНЬ ТА МЕТОДИЧНІ ПОРАДИ ДО НИХ

3.1. Анотування прочитаної додаткової літератури з курсу “Політологія”

Анотування є самостійним видом індивідуальної роботи, яка полягає у відповідному ґрунтовному аналізі змісту додаткової літератури (наукових статей, окремої монографії), яку взято для поглибленого вивчення, з формуванням власних узагальнень та оцінювань щодо предмета дослідження анотованого джерела.

Анотація – стисла характеристика змісту книги, статті, інших матеріалів.

Для анотування доцільно запровадити таку послідовність:

1) визначити головну проблему праці, яка анотується (як правило, вона безпосередньо пов’язана із назвою), сформулювати основне запитання, на яке прагне знайти відповідь автор роботи;

2) зрозуміти, які завдання ставить перед собою автор для вирішення проблеми. З цією метою студенту доцільно спрямувати свою увагу насамперед на зміст, де, як правило, чітко видно структуру роботи, а отже, і поставлені завдання.

3) визначити, що стало поштовхом для автора при написанні праці, яка анотується. Зазвичай це може бути: а) відповідь на позицію іншого автора, яка є об’єктом критики; б) відсутність чітких систематизованих уявлень стосовно досліджуваної проблеми (так звана “теоретична актуальність”); в) ситуація, яка виникла в суспільстві та потребує невідкладного осмислення (“практична актуальність”).

4) студент має визначити, які погляди, окрім авторського, існують на досліджувану в анотованій праці проблему, з ким полемізує автор. Також слід відзначити, які класифікації точок зору стосовно досліджуваної проблеми існують у літературі. У разі відсутності такої класифікації студенту доцільно запропонувати самому зробити подібне узагальнення, принаймні з ме-

тою впорядкування матеріалу анотації;

5) анотуючи літературу, слід простежити хід авторських міркувань, визначити послідовність і логіку викладення матеріалу, відтворивши їх в анотації, а також звернути увагу на методи дослідження, які застосовує автор, та висловити свою думку щодо їх ефективності в досягненні поставленої ним мети;

б) в анотації обов'язково повинно бути зазначено, які результати одержав автор у досліджуваній праці, які висновки він робить. Зауважимо, що ці висновки мають бути викладені в анотації точно, стисло, послідовно, щоб можна було простежити зв'язок між авторською аргументацією та підсумками роботи.

Насамкінець при анотуванні доцільно зазначити, які перспективи подальших розвідок існують у даному напрямі, які питання автор залишає невирішеними чи недостатньо з'ясованими.

Обсяг анотації складає 5-7 сторінок.

Якщо студент виконує анотацію наукових статей, то їх має бути не менше трьох (із додаванням їх ксерокопій).

Вибір монографії, статей погоджується з викладачем, закріпленим кафедрою за академічною групою.

3.2. Есе, етюди, реферати

Есе – наукові, критичні та інші нариси, які відзначаються оригінальністю суджень і вишуканістю форми.

Етюд – невеликий твір наукового, критичного та іншого характеру, присвячений окремій проблемі.

Реферат – стислий огляд з певними узагальненнями літературних та інших джерел, у яких досліджуються питання однієї проблеми.

Есе, етюд, реферат – самостійна, завершена робота, що відображає наукові інтереси студента, його знання, навички, уміння й виступає формою його залучення до наукового дослідження. Компілятивність не виключає необхідності бути цілісною, завершеною, такою, що має відповідну структуру, працею, де автор показує вміння послідовно, логічно викладати зміст розглядуваної проблеми. Окрім цього, повинно мати місце і творче осмислення, інтерпретація, тлумачення останньої, хоча

б часткове її узагальнення, висловлення своєї аргументованої точки зору щодо її розв'язання.

Есе, етюд, реферат має свідчити про політологічну культуру студента, володіння необхідними знаннями як класичної, так і сучасної літератури з досліджуваного питання, а також уміння захищати основні положення своєї наукової роботи. Вибираючи тему одного з цих видів індивідуальної роботи, слід ураховувати:

- рівень особистої підготовленості, коло наукових інтересів, схильність до наукового дослідження саме політології;
- важливість теми, її актуальність, складність;
- можливість консультаційної допомоги кафедри.

Структура есе, етюду, реферату з політології є традиційною: вступ, основна частина, висновок.

У вступі з'ясовується актуальність проблеми, її значення, стан вивчення, необхідність проведення дослідження, формулюються конкретні завдання й мета есе, етюду, реферату.

В основній частині розкривається тема дослідження. Автору необхідно не тільки висвітлити основні проблеми обраної теми й можливе їх вирішення, а й показати різні підходи, запропонувати власну інтерпретацію, свої форми й методи розв'язання поставленого питання.

Розкриття теми есе, етюду, реферату може здійснюватися по-різному: чи в історичному (від минулого до сьогодення), чи в логічному (за головними, істотними, вузловими моментами), чи в актуалістичному плані (від нинішнього часу, через його призму, до минулого і про минуле).

У висновках подається узагальнення важливих положень, резюмується, наскільки вдалося виконати задумане, вирішити заявлене у вступі.

Завершує есе, етюд, реферат список використаної літератури.

Обсяг кожного з цих видів робіт має бути не менше 5-7 сторінок.

ТЕМИ ЕСЕ, ЕТЮДІВ, РЕФЕРАТІВ

1. Виникнення і розвиток політичної науки.
2. Інституювання й теоретичні передумови формування політичної науки.
3. Українська політична думка в X-XVIII ст.
4. Розвиток вітчизняних політичних концепцій у XIX-XX ст.
5. Основні національні школи і проблемні підходи сучасної західної політології.
6. Сучасний стан політичної науки: проблеми й перспективи розвитку.
7. Теорія політики та прикладна політологія.
8. Політична наука як соціальний інститут.
9. Мова політології і мова політики.
10. Характер взаємозв'язку методології і методів політичної науки.
11. Кількісні й якісні методи у політичних дослідженнях.
12. Емпіричні методи політичних досліджень.
13. Специфіка методів компаративного аналізу.
14. “Ідеальна держава” Платона, Аристотеля, Цицерона.
15. Принципи законодавства у Платона.
16. Найкращий спосіб правління у Аристотеля.
17. “Технологія влади” Н. Макіавеллі.
18. Т. Гоббс про владу і форми держави.
19. Дж. Локк про громадянське суспільство.
20. Проблема поділу влади у теоретичній спадщині Ш.-Л. Монтеск'є.
21. Учення І. Канта і Г. Гегеля про правову державу та громадянське суспільство.
22. Проблеми диктатури і демократії у вченні К. Маркса і Ф. Енгельса.
23. Сучасні західні концепції політології.
24. Політика як інститут суспільства та цивілізації.
25. Система соціально-політичних інститутів та їх призначення.
26. Концептуалізація “влади” у класичному суспільстві.

вознавстві: історія становлення теоретичного дискурсу з античності до XX ст.

27. Політологічні теорії влади в сучасній науці (структурно-функціональна, інституційна, конфліктна, постмодерна тощо).

28. Соціальні та духовно-метафізичні джерела політичної влади в суспільстві.

29. Проблема онтології політичної влади в соціумі: її специфічні ознаки, суб'єкти, об'єкти впливу та ресурси.

30. Проблема дисперсії політичної влади в сучасному суспільстві.

31. Публічна політична влада та її соціально-політичний вплив у державно організованому суспільстві.

32. Державна влада – публічний феномен політичного характеру.

33. “Класичні” та сучасні типи легітимності влади.

34. Легітимність політичної влади як ознака та легітимація влади як процес.

35. Шляхи здобуття політичною владою легітимності в демократичних і транзитивних суспільствах.

36. Системний аналіз у політичній науці.

37. Структурний функціоналізм як методологічна основа теорії політичної системи.

38. Порівняльний аналіз концептуальних моделей політичних систем Д. Істона та Г. Алмонда.

39. Явні та латентні функції політичної системи.

40. Комунікація політичної системи.

41. Структури “входу” та структури “виходу” політичної системи.

42. “Структурні альтернативи” політичних систем.

43. Характер і зміст процесів політичної інституціоналізації.

44. Умови політичної стабільності й методи її забезпечення.

45. Політична стабільність радянської та української політичних систем: порівняльний аналіз.

46. Парадигми і теорії демократії.

47. Антична і сучасна демократія: порівняльний аналіз.
48. Порівняльне дослідження моделей демократії А. Лейпхарта.
 49. Теорія поліархії Р. Даля.
 50. Демократія з позиції теорії раціонального вибору.
 51. ХХ ст. – століття демократії?
 52. Причини відтворення та ерозії диктатур у сучасному світі.
 53. Безпосередня та представницька форми демократії.
 54. Ідеї демократії в історії політичної думки.
 55. Політичний режим в Україні як реальність: модифікаційні тенденції та сучасний стан.
 56. Особливості трансформаційних процесів у пострадянських країнах.
 57. Демократичний транзит України у ХХІ столітті.
 58. Категорія “громадянське суспільство” в сучасній політології.
 59. Критерії історичних етапів еволюції громадянського суспільства.
 60. Сутність й умови формування сучасного громадянського суспільства.
 61. Структура громадянського суспільства.
 62. Громадянське суспільство й проблеми його інституціоналізації.
 63. Громадянське суспільство й держава: проблеми взаємодії і взаємовідношення.
 64. Громадянське і політичне суспільство: до питання про взаємозв'язок способів діяльності.
 65. Сутність та витоки глобального громадянського суспільства.
 66. Громадянське суспільство й владна еліта в демократичних суспільствах: ролі і вплив.
 67. Проблеми становлення і розвитку громадянського суспільства в Україні.
 68. Модернізація як умова формування громадянського суспільства: основні тенденції і гіпотези.
 69. Місцеве самоврядування як інститут громадянсь-

кого суспільства.

70. Класичні джерела елітизму: теорії еліти Г. Моска, В. Парето, Р. Міхельса.

71. Аналіз елітиської доктрини в політології: кратологічні, меритократичні, партократичні концепти, теорії “пакту” і “конвергенції” еліт.

72. Еволюція сучасних теорій еліти: від плюралістичної та ціннісної до демократичного елітизму.

73. Політологічний аналіз ситуації “плюралізму еліт” на пострадянському просторі.

74. Закон “циркуляції еліт” В. Парето і політичний процес в Україні.

75. Українська політична історія крізь призму концепції “зміни еліт”.

76. Елітарні тенденції політичної трансформації влади в суверенній Україні.

77. Регіональні еліти в Україні: порівняльний соціополітичний аналіз.

78. Структура елітарних груп в публічній політиці України.

79. Шляхи, засоби та механізми набуття політичною елітою легітимності.

80. Об’єктивні та суб’єктивні чинники виникнення “субеліт” у структурі сучасних суспільств.

81. Історики та філософи античності про політичне лідерство (Геродот, Плутарх, Светоній, Фукидід, Тацит, Тит Лівій, Платон, Аристотель та ін.).

82. Уявлення про владу та лідерство у середньовічному християнстві.

83. Теорії лідерства доби Відродження та Нового часу.

84. Ідеї Ф. Ніцше, Г. Гегеля про роль видатних особистостей в історії.

85. Марксизм-ленінізм про взаємовідносини мас, класів, партій і вождів, про роль особистості і мас в історії.

86. Концепція лідерства З. Фрейда та його послідовників.

87. Феномен харизматичного лідерства.

88. Образ ідеального лідера в масовій свідомості україн-

ського суспільства.

89. Політичне лідерство в демократичному суспільстві.

90. Психоісторичні та психобіографічні концепції політичного лідерства.

91. Політичне лідерство в епоху радикальних змін.

92. Лексикон сучасного українського політичного лідера.

93. Політичний процес як феномен політичного життя.

94. Особа в політичному процесі.

95. Види політичних процесів та їх порівняльний аналіз.

96. Зростання амбіцій головних центрів сили у світовій політиці.

97. Вплив регіональних процесів на розвиток політичної ситуації у світі (Лівія, Єгипет, Близький Схід тощо).

98. Інформаційні мережі як засіб впливу на поведінку молоді та її участь у конфліктних ситуаціях.

99. Інформаційне насилля в міжнародній та регіональній політиці.

100. Збройне насильство як засіб вирішення політичних проблем всередині країни.

101. Соціальні мережі: добро та зло.

102. Інтеграція політичного життя, включення та залучення нових держав у світову політику.

103. Перспективи розвитку політичних партій в Україні.

104. Теорія політичних партій.

105. Розвиток багатопартійності в Україні.

106. Громадсько-політичні рухи та організації: історія і сучасність.

107. Розвиток концепції політичної культури.

108. Елементи політичної культури політико-психологічного рівня політичної свідомості (орієнтації, стереотипи, відчуття, афекти, почуття, масові настрої).

109. Політична культура як концентрований політичний досвід.

110. Політичний ритуал.

111. Політична емблематика.

112. Політика та мораль: єдність та суперечності.

113. Проблеми політичної соціалізації особи в умовах

сучасного розвитку політичної культури в Україні.

114. Типи політичної людини та форми участі громадян у політичному житті.

115. Аполітичність та відчуженість.

116. Виборча система та абсентеїзм.

117. Громадянськість.

118. Мотивація і форми політичної активності.

119. Політичний менталітет як змістовна характеристика політичної активності.

120. Формальні й неформальні види політичної діяльності.

121. Натовп та особливості його поведінки.

122. Типологізація політичної поведінки за М. Вебером та психологічним підходом.

123. Найважливіші цінності політичної культури.

124. Від ідеї до концепції суспільно-політичної справедливості.

125. Суть, зміст поняття політичної демократії.

126. Виникнення та розвиток ідеалів свободи й рівності.

127. Різноманітність підходів до типологізації політичної культури через призму критеріїв.

128. Основні напрямки формування політичної свідомості та культури.

129. Стан та формування громадської думки.

130. Ідеологічні та психологічні властивості політичної культури сучасної України.

131. Регіональні відмінності політичної культури в Україні.

132. Роль політичної культури в політичній системі суспільства.

133. Належність до демократії і політичних інститутів як важливіший компонент політичної культури.

134. Політична культура епохи постмодерна.

135. Базові соціальні і політичні цінності українського суспільства.

136. Особливості політичної культури тоталітарного суспільства.

137. *Homo soveticus*: політико-культурні риси і політичні переваги.

138. Еволюція української політичної культури: генетичний аналіз.
139. Українська політична культура у порівняльному вимірі.
140. Теорії політичної участі.
141. Основні форми політичної поведінки.
142. Соціальні фактори і мотиви політичної участі.
143. Політична поведінка в сучасній Україні.
144. Політичний злочин як форма політичної поведінки.
145. Електоральна поведінка в сучасній Україні: підсумки минулого десятиріччя.
146. Політичний абсентеїзм: причини виникнення та наслідки.
147. Політична поведінка в країнах незахідної цивілізації.
148. Виборчі технології у президентській виборчій кампанії 2010 р. в Україні.
149. Виборчі технології в електоральному процесі України та Росії: порівняльний аналіз (2000-ні роки).
150. Виборчі технології в електоральному процесі Польщі (2000-ні роки).
151. Виборчі технології Б. Обами у президентській кампанії 2008 р. у США.
152. “Політичні технології”: теорія і практика.
153. Виборчі технології: сутність та різновиди.
154. Технології політичного маркетингу.
155. Технології політичного менеджменту.
156. Світова політика в системі політичної науки.
157. Світова політична система на початку ХХІ сторіччя та її головні риси.
158. Взаємозв’язок внутрішньої та зовнішньої політики.
159. Глобалізація і модернізація як політологічні парадигми.
160. Типи глобалізаційних теорій.
161. Глобалізаційна матриця для сучасного українського суспільства.
162. Роль недержавних чинників у сучасній світовій політиці.
163. Проблеми геополітики.
164. Україна в сучасному всесвіті.

3.3. Складання термінологічних словників з політології

Термінологічний словник складається з термінів та визначень певної галузі знань.

Термінологічний словник із політології має містити тлумачення змісту термінів політології, персональних здобутків провідних політологів та інші відомості.

Термінологічний словник складається за темою з курсу політології, яка погоджується з викладачем кафедри на початку семестру загальним обсягом 30 термінів. Рекомендований принцип організації словникових статей – алфавітний.

3.4. Бібліографічний опис літератури з політології

Бібліографічний опис літератури – науковий опис і систематизація творів друку та писемності, їх виявлення та відбір, складання їх списків, покажчиків та інформаційних видань; збір та формування відповідного списку літератури, який надає уявлення про існуючі монографії, дисертації, автореферати дисертацій, статті та інші джерела, присвячені окремій проблемі або персоні.

Бібліографічний опис літератури здійснюється за індивідуальним завданням викладача. Він може здійснюватися за відповідною тематикою, персоналіями тощо. Загальний обсяг повинен складати понад 50 джерел.

Зразок оформлення титула

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Національний університет “Юридична академія України
імені Ярослава Мудрого”

Кафедра соціології та політології

**“Технологія влади” Н. Макіавеллі
(етюд)**

Виконав Грищенко Іван Васильович,
студент 1 гр., 3 к., 2 ф-ту

Науковий керівник – Герасіна Людмила Ми-
колаївна, д-р соціол. наук, проф.

Харків
2012

ПРИКЛАДИ ОФОРМЛЕННЯ БІБЛІОГРАФІЧНОГО ОПИСУ
У СПИСКУ ЛІТЕРАТУРИ

Характеристика джерела	Приклад оформлення
<p><i>Книги:</i></p> <p>один автор</p> <p>два автори</p> <p>три автори</p> <p>чотири автори</p> <p>п'ять та більше авторів</p>	<p>Поліщук І. О. Еволюція культури політичних виборів в Україні : моногр. / І. О. Поліщук. – Х.: ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2008. – 352 с.</p> <p>Ромовська З. В. Сімейне законодавство України / З. В. Ромовська, Ю. В. Черняк. – К.: Прецедент, 2006. – 93 с.</p> <p>Кузь О. М. Виборчі технології в модерному електоральному процесі США та України: моногр. / О. М. Кузь, І. О. Поліщук, Т. М. Моторнюк. – Х.: ВД “ІНЖЕК”, 2012. – 256 с.</p> <p>Корупційні ризики в кримінальному процесі та судовій системі / М. В. Буроменський, О. В. Сердюк, І. М. Осика, О. В. Волянська. – К.: Ін-т гуманітар. приклад. досліджень, 2009. – 220 с.</p> <p>Правосвідомість і правова культура як базові чинники державотворчого процесу в Україні: моногр. / Л. М. Герасіна, О. Г. Данильян, О. П. Дзьобань та ін. – Х.: Право, 2009. – 352с.</p>
<p><i>Багатомні видання</i></p>	<p>Правова система України: історія, стан та перспективи [у 5 т.] / Акад. прав. наук України; за заг. ред. М. В. Цвіка, О. В. Петришина. – Х.: Право, 2008. – Т.1.: Методологічні та історико-теоретичні проблеми формування і розвитку правової системи України. – 728 с.</p>

<i>Законодавчі та нормативні документи</i>	Кримінально-процесуальний кодекс України: за станом на груд. 2005 р. / Верхов. Рада України. – Офіц. вид. – К.: Парлам. вид-во, 2006. – 207 с.
<i>Перекладні видання</i>	Поппер К. Открытое общество и его враги: пер. с англ. [в 2-х т.] / К. Поппер; под ред. В.Н. Садовского. – М.: Фенікс, Междунар. фонд “Культурная инициатива”, 1992. – 448 с. – Т. I: Чары Платона.
<i>Словники</i>	Сучасний словник із суспільних наук / за ред. О. Г. Данильяна, М. І. Панова. – Х.: Прапор, 2006.– 432 с.
<i>Складові частини:</i> книги збірника журналу іноземного журналу енциклопедії	Яковюк І. В. Правова культура як детермінанта розвитку правової системи / І. В. Яковюк // Правова культура в умовах становлення громадянського суспільства: моногр. / за ред.: Ю. П. Битяка, І. В. Яковюка. – Х.: Право, 2007. – С. 45-89. Требін М. П. Український транзит в контексті стратегії реформ / М. П. Требін // Гілея: наук. вісн.: [зб. наук. пр.]. – К.: ВІР УАН, 2011. – Вип. 50. – С. 603-609. Сахань О. М. Проблема деструктивності в мотиваціях сучасного українського політикуму / О. М. Сахань // Вісн. Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. – Сер.: Філософія, філософія права, політологія, соціологія – Х.: Право, 2011. – Вип. 7. – С. 179-189. Trebin M. Transitive Process of the Postsoviet States: on the Way to the Open Society / M. Trebin // Nauka i Studia. – Przemysł, Poland. – 2009. – Nr. 12 (24). – P. 17-33. Требін М. Партія політична / М. Требін // Політ. енцикл. / редкол.: Ю. Левенець (голова), Ю. Шаповал (заст. голови) та ін. – К.: Парламент. вид-во, 2011. – С. 543-

	545.
<i>Тези доповідей</i>	Сахань О. М. Політико-правові деструкції влади як чинник конфліктності у функціонуванні української держави / О. М. Сахань // “Найновите научни постижения – 2011”, 17-25 март 2011 г.: Материали за VII международна научна практична конференция. – Том 10. Закон. Държавна администрация. История. Политика. Философия. – Болгария, София: “Бял ГРАД-БГ” ООД. – С. 89-93.
<i>Автореферати дисертацій</i>	Марченко Ю. В. Антитерористична діяльність як складова національної безпеки (політологічний аналіз): автореф. дис... канд. політ. наук: 21.01.01 / Ю. В. Марченко; Нац. ін-т стратег. дослідж. – К., 2005. – 20 с.
<i>Електронні ресурси</i>	Сердюк О. В. Типологія підходів в методології сучасного правознавства [Електрон. ресурс] / О. В. Сердюк // Форум права. – 2008. – № 3. – С. 458–463. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/e-journals/FP/2008-3/08savmsp.pdf

ЗМІСТ

1. Вступ.....	3
2. Загальні методичні поради.....	4
3. Тематика індивідуальних науково-дослідницьких завдань та методичні поради до них.....	6
3.1. Анотування прочитаної додаткової літератури з курсу “Політологія”.....	6
3.2. Есе, етюди, реферати.....	7
3.3. Складання термінологічних словників з політології.....	16
3.4. Бібліографічний опис літератури з політології.....	16
Додатки.....	17

На в ч а л ь н е в и д а н н я

**ІНДИВІДУАЛЬНА РОБОТА
СТУДЕНТІВ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
“ПОЛІТОЛОГІЯ”**

(галузі знань: 0304 “Право”,
0302 “Міжнародні відносини”;
освітньо-кваліфікаційний рівень “Бакалавр”;
напрями підготовки: 6.030401 “Правознавство”,
6.030202 “Міжнародне право”)

методичні поради та завдання

для студентів ІІІ курсу
денних факультетів

У к л а д а ч і: ТРЕБІН Михайло Петрович,
САХАНЬ Олена Миколаївна,
ВАСИЛЬЄВ Георгій Юрійович,
ГЕРАСІНА Людмила Миколаївна,
ЗИМОГЛЯД Віктор Якович,
ПОЛІЩУК Ігор Олексійович

Відповідальний за випуск *М. П. Требін*

Редактор *О.І. Борисенко*
Комп’ютерна верстка *Л. П. Лавриненко*

План 2012

Підп. до друку 08.08.2012. Формат 60x84 ¹/₁₆. Папір офсетний.
Друк: ризограф. Ум. друк. арк.1,37. Облік.-вид. арк. 0,64. Вид. № 128.
Тираж 250 прим. Зам. № 4465. Ціна договірна.

Редакційно-видавничий відділ
Національного університету “Юридична академія України імені Ярослава Мудрого”,
вул. Пушкінська, 77, м. Харків, 61024, Україна.

Друкарня
Національного університету “Юридична академія України імені Ярослава Мудрого”,
вул. Пушкінська, 77, м. Харків, 61024, Україна.